

અનુક્રમણિકા

લેખક અને ભારતીય આવૃત્તિ વિશે બે શબ્દ	xv
લેખકની પ્રસ્તાવના	xviii
જીજા - સ્વીકાર	xxii
વિષય -પરિચય	
પુસ્તકની ઉત્પત્તિ	xxiv
અંતરમાં સ્થાપિત સત્ય	xxvii
અધ્યાય ૧ : મન તમારું સાચું સ્વરૂપ નથી	૧
આત્મજ્ઞાન પ્રાપ્ત કરવામાં સહૃથી મોટો અવરોધ સ્વયંને પોતાના મનની પકડમાંથી મુક્ત કરવું આત્મજ્ઞાન પ્રાપ્તિઃ વિચારોથી ઉપર ઊઠવું સંવેગ : શરીરની તમારા મન પ્રતિ પ્રતિક્રિયા	
અધ્યાય ૨ : ચેતના : દુઃખથી પેલી પાર નીકળવાનો માર્ગ	૨૨
વર્તમાનમાં વધુ દુઃખનું નિર્માણ ન કરો ભૂતકાલીન દુઃખ : સંચિત દુઃખનો નાશ કરો સંચિત દુઃખ સાથેની અહ્મુની એકરૂપતા ભય કેમાંથી પ્રકટ થાય છે પૂર્ણત્વ માટે અહ્મુની ખોજ	
અધ્યાય ૩ : વર્તમાનમાં ઊંડે સુધી વિચરવું	૩૬
આત્માની ખોજ મનની અંદર ન કરો સમય અંગોની ભ્રમણાનો અંત વર્તમાનની બહાર કોઈ અસ્તિત્વ નથી	

આધ્યાત્મિક અવકાશમાં પહોંચવાનું પ્રવેશ-દ્વાર
 વર્તમાનની શક્તિમાં પ્રવેશ મેળવવો
 માનસિક સમયને છોડી દેવો
 માનસિક સમયનો ઉન્માદ
 નકારાત્મક અને પીડાનું મૂળ - સમય
 તમામ જીવન પરિસ્થિતિઓમાં સજીહિત જીવનને પ્રાપ્ત કરવું
 તમામ સમસ્યાઓનું મૂળ મનની ભ્રમણાઓ છે
 ચેતના વિકાસમાં વિહેંગમ ઉડાણ
 આત્માનો ઉલ્લાસ

અધ્યાય ૪ : વર્તમાનનો અસ્વીકાર કરવા માટેની મનની કાર્યરીતિઓ ૫૮

વર્તમાનને ખોઈ દેવો - મૂળભૂત ભ્રાન્તિ
 સામાન્ય અચેતના અને ગહન અચેતના
 તેઓ શાની ખોજ કરી રહ્યા છે ?
 સામાન્ય અચેતનાનું વિલીનીકરણ
 અપ્રસન્નતાથી છુટકારો
 તમે જ્યાંય હો, તાં પૂર્ણપણે ઉપસ્થિત રહો
 તમારી જીવન-યાત્રાનું અંતર-ધ્યય
 તમારી ઉપસ્થિતિમાં અતીત નહિ ટકી શકે

અધ્યાય ૫ : જાગ્રત – ઉપસ્થિતિ

૬૦

તમે જે રીતે સમજો છો, તે રીતે તે નથી
 પ્રતીક્ષાનો ગૂઢ અર્થ
 તમારી ઉપસ્થિતિની સ્તબ્ધતામાં સૌંદર્યનો ઉદ્ય
 વિશુદ્ધ ચેતનાનો અનુભવ કરવો
 ઈશ્વર : દિવ્ય ઉપસ્થિતિની વાસ્તવિકતા

અધ્યાય ૬ : અંતર – દેહ

૬૨

અસ્તિત્વ - તમારો ગહનતમ આત્મા

શબ્દોની પેલી પાર જુઓ
 તમારી અદૃશ્ય અને અવિનાશી વાસ્તવિકતાની ખોજ
 અંતર - દેહ સાથે સંપર્ક સાધવો
 શરીર દ્વારા રૂપાંતર
 શરીર પર પ્રવચન
 અંતરમાં ઊડે સુધી મૂળ રાખો
 શરીરમાં પ્રવેશ કરો તે પૂર્વ ક્ષમા કરો
 અપ્રકટ શક્તિ સાથે તમારી સંપર્ક - કડી
 વૃદ્ધાવસ્થાની પ્રક્રિયાને મંદ કરવી
 પ્રતિરક્ષા તંત્રને દૃઢીભૂત બનાવવું
 શાસોશ્વાસ દ્વારા શરીરમાં પ્રવેશ
 મનનો સર્જનાભક ઉપયોગ
 શ્રવણકલા

અધ્યાય ૭ : અપ્રકટનાં પ્રવેશ-દ્વાર
 શરીરની ગહનતામાં ઊડે ઊત્તરવું
 ‘ચી’નો સ્લોત
 સ્વખ-રહિત નિદ્રા
 અન્ય પ્રવેશદ્વારો
 મૌન
 અવકાશ
 અવકાશ અને સમયની સાચી પ્રકૃતિ
 ચેતન મૃત્યુ

અધ્યાય ૮ : આત્મજ્ઞાનપૂર્ણ સંબંધો
 જ્યાં પણ હો, ત્યાંથી વર્તમાનમાં પ્રવેશ કરો
 પ્રેમ / ધૃત્યા સંબંધો
 વ્યસન અને પૂર્ણત્વની ખોજ
 વ્યસની સંબંધોથી આત્મજ્ઞાનપૂર્ણ સંબંધો પ્રતિ

૧૧૨

૧૨૬

આધ્યાત્મિક અભ્યાસ તરીકે સંબંધો
સ્ત્રીઓ આત્મજ્ઞાનની વધુ નિકટતર કેમ હોય છે ?
મહિલાઓના સામૂહિક સંચિત દુઃખનું નિવારણ
તમારા સ્વયં સાથેના સંબંધનો પરિત્યાગ

અધ્યાય ૮ : સુખ અને દુઃખની પેલી પાર પ્રશાન્તિ છે

સારા અને બૂરાની પાર ઉચ્ચ સ્તરની સારાઈ
જીવનના નાટકનો અંત
અસ્થાયિત્વ અને જીવનયકો
કરુણાની પ્રકૃતિ
નકારાત્મકતાનો ઉપયોગ અને ત્યાગ
વાસ્તવિકતાના એક લિમન કમ પ્રતિ

૧૫૫

અધ્યાય ૧૦ : સમર્પણનો ભાવાર્થ

૧૮૨

વર્તમાનનો સ્વીકાર
માનસિક શક્તિથી આધ્યાત્મિક શક્તિ પ્રતિ
અંગત સંબંધોમાં સમર્પણ
બીમારીનું આત્મજ્ઞાનમાં રૂપાંતર
બરબાદી ગાટકે છે ત્યારે
પીડાનું પ્રશાન્તિમાં પરિવર્તન
આત્મોત્સર્જનો માર્ગ
પસંદગી કરવાની શક્તિ

નોંધ :

૨૦૮

લેખક-પરિચય :

૨૦૯

લેખક અને ભારતીય આવૃત્તિ વિશે

બે શાખા

૨૦૦૦ના વર્ષના સપ્ટેમ્બર મહિનામાં કેનેડામાં વાનકુવર શહેરની નજદિક આવેલ કોર્ટેસ ટાપુ પર હોલ્લીહોક ખાતે ઓંક્હાર્ટ ટોલના આશ્રમમાં હાજર રહેવાનું અહોભાગ્ય મને પ્રાપ્ત થયું હતું. જગભરમાંથી આવેલ વિવિધ દેશોના ૧૨૦ જેટલા નરનારીઓ, તમારા હાથોમાં તમે જે પુસ્તક ધર્યું છે તેનું વાચન કર્યા બાદ, ત્યાં એકાગ્ર થયા હતા. આ પુસ્તકનો તેમના પર એટલો પ્રભાવ પડ્યો હતો કે બિન્દ બિન્દ બંડોની પાર હજારો માઈલ પ્રવાસ ભેડી તેઓ આ મહાન આધ્યાત્મિક ચિંતક - શિક્ષકનાં વ્યાખ્યાનોનું શ્રવણ કરવા અને તેમની ઉપસ્થિતિના સમાગમમાં હાજર રહેવા અહીં આવ્યા હતા.

એક જ અભિવ્યક્તિ રૂપે ઓંક્હાર્ટના બોધપાઠના મર્મને સાર રૂપે મારે રજૂ કરવો હોય તો હું કહું: “વર્તમાનમાં ક્ષણની જાગરુકતા.” ‘ધ પોવર ઓફ નાઉ’નો આ ધરીરૂપ મર્મ છે, અને તેમની ઉપસ્થિતિમાં તમે તમારા અંતરમાં ઊંઘેથી તેની અનુભૂતિ કરો છો. તેઓ આપણાને ભૂતકાળમાં વસવાનું અને ભવિષ્યની ચિંતા કરવાનું ત્યજને વર્તમાનમાં ધ્યાન એકાગ્ર કરવાનો માર્ગ દર્શાવે છે – સમયના બોજથી મુક્ત, ચેતનાની સ્થિતિનો માર્ગ. ઓંક્હાર્ટ કહે છે તેમ: “અતીતમાં કદિય કશું બન્યું નથી; તે વર્તમાનમાં બન્યું. ભવિષ્યમાં કદિ કશું બનતું નથી; તે વર્તમાનમાં જ બનશો.”

આ પુસ્તકમાં ઓંક્હાર્ટ આપણી સમક્ષ આપણી સાચી પ્રકૃતિ પ્રકટ કરવા સરળ એવા પ્રશ્ન-ઉત્તર રૂપે વાર્તાલાપ કરવાનું પસંદ કર્યું છે. આ વાચકો માટે વાંચવાનું

અને અર્થગહડા કરવાનું સરળ બનાવે છે. આ પુસ્તકના વાચનની ઉત્તમ રીત કદાચ એ છે કે તમે હરરોજ થોડાં પાનાં વાંચો, જેથી તમે શબ્દોમાં વક્તા વિચારો પર મનન કરી શકો, અને તેમાં રહેલ સત્યની અનુભૂતિ કરી શકો ઑક્હાર્ટ એક પિતાતુલ્ય દેવદૂતની જેમ તમારો હાથ ગ્રહીને દુઃખ અને જ્લાનિથી મુક્ત જીવન પ્રતિ દોરી જતા પથ પર એક એક કદમ આગળ વધવામાં તમને સથવારો આપે છે. આપણે કેવી રીતે આપણા પોતાના દુઃખોનું નિર્માણ કરીએ છીએ, આપણું મન એજ આપણે એમ વિચારી, આપણાં મન સાથે એકરૂપ થઈ જવાની ભૂલ આપણે સતત કરતા હોઈએ છીએ તે તેઓ આપણને સમજાવે છે. પ્રત્યેક પ્રશ્ન કે જીવન પરિસ્થિતિ વિશેના તેમના ઉત્તરને હર વેળા વાંચતી વખતે નવીન અર્થ તારવવામાં જ આ પુસ્તકની સાચી ખૂબી રહેલી છે.

આ ફૂતિની ચમત્કારિક ગુણ એમાં રહેલો છે કે ઑક્હાર્ટ શબ્દો દ્વારા શબ્દો પારના સ્થાનકે લઈ જાય છે. જ્યાં નિરવતાનો નિવાસ છે. અને આ નિરવતામાં, આ અંતરની સત્યતામાં, આપણે વર્તમાનને પામીએ છીએ. આ વર્તમાનમાં, વર્તમાન જ્ઞાનમાં, સમસ્યાઓની કોઈ હસ્તી હોતી નથી, કારણ વર્તમાન જે કાંઈ છે તે સર્વ કાંઈ છે.

અનેક આધ્યાત્મિક પરંપરાઓના - અને વિશેષ રૂપે ભારતીય દર્શનશાસ્ત્રના - દર્શનિકોએ ખરેખર પ્રશાન્તિને આધ્યાત્મિક પરિમાણમાં પ્રવેશદ્વાર તરીકે એક યા અન્ય શબ્દોમાં પિછાની છે - જે નિઃશાંક આ સુશ્રતાના સમયાતીત મૂલ્યનું દર્શન છે. બુદ્ધ વિશે પ્રવચન કરતાં શ્રી શ્રી રવિશંકરે કહ્યું છે: “શબ્દો અસ્તિત્વને ગ્રહી શકતા નથી. બલ્કે સત્યતા તે કરી શકે છે.” અદ્વૈતના સુવિષ્યાત સમકાલીન ગુરુ રમેશ એસ. બલ્યેકર પ્રશાન્તિ વિશે આ પ્રમાણે કહે છે: “સમગ્ર મુદ્દો એ છે કે પ્રશાન્તિનું કૌવત વિચારો વચ્ચેના ખુદ અંતરાળમાં સમાયેલું છે. આમ, જેની અત્યધિક આવશ્યકતા છે તે વિચારોની અવિરત ગતિને રોકવાની, આપણે જાગ્રત થવાની છે.”

ઑક્હાર્ટ તાજી પવનલહરી જેવા છે, કારણ તેઓ કોઈ વિશિષ્ટ બોધ કે ગુરુ સાથે સંલગ્ન નથી. સાથે જ નોંધનીય હકીકત એ છે કે તેમણે લખેલ આ પહેલપ્રથમ પુસ્તક દ્વારા તેઓ અસ્થ્ય નરનારીઓની જિંદગીને સ્ફરી ગયા છે. તેમનો સંદેશ સર્વવ્યાપી છે. ‘ધ પાંખર ઓફ નાઉ’ના કેનેડામાં પ્રથમ પ્રકાશન બાદ તેની ગ્રીસથી વધુ ભાષાઓમાં અનૂદિત થઈ ૨૦ લાખથી અધિત પ્રતોનું વેચાણ થઈ ચૂક્યું છે. મારી ઘણા નરનારીઓ સાથે અંગત મુલાકાતો થઈ છે. જેમણે મને કહ્યું હતું કે આ પુસ્તક તેમની જિંદગીઓમાં, સ્વયં પોતાની સાથે અને અન્યો સાથેના તેમનો

સંબંધોમાં પરિવર્તન લઈ આવ્યું છે. મારી હાઇક ઈચ્છા છે કે આ પુસ્તક તમારે માટે પડ્યા એવો જ અનુભવ લઈ આવશે.

વીસમી સદીના અંતકાળે અને એકવીસમી સદીના ઉદ્યકાળે, માનવજીત ચેતનાના ઉચ્ચતર તબક્કામાં પ્રવેશી રહી છે ત્યારે આ પુસ્તકનું સ્વાગત કરવાનું સદ્ભાગ્ય આપણને પ્રાપ્ત થયું છે એ ખરેખર હર્ષિત કરતી ઘટના છે, પોતાના જીવનની ગુણવત્તા સુધારવા તેમજ વિશ્વને તમામ જીવો માટે વધુ સ્વસ્થ, વધુ પોષક, વધુ શાંતિમય બનાવવા જંબતા અને આધ્યાત્મિક પંથને સ્વીકારતા પણિકોની સંખ્યામાં નવો જુવાણ આવ્યો છે. આપણો બધા ખરેખર આધ્યાત્મિક સન્માર્ગી છીએ અને આ પુસ્તક એની સમજ કેળવવામાં આપણને સહાય કરે છે. એક્ષાર્ટના પોતાના શબ્દોમાં જ્ઞાનવીએ તો, “હું એવું કોઈ આધ્યાત્મિક સત્ય તમને કહી શકું એમ નથી જે તમે તમારા ગહનતમ અંતરમાં તમે આ પૂર્વ જાણ્યું ન હોય. હું જે સર્વ કાંઈ કરી શકું એમ છું ને તમે જેને વિસરી ગયા છો તેની તમને યાદ આપવાનું કાર્ય કરી રહ્યો છું.”

શિબિરના છેલ્લા દિવસે, અમે બધા પ્રવાસ માટે અમારી બેગોમાં સામાન ગોઠવી દેવામાં પ્રવૃત્ત હતા, ત્યારે એક્ષાર્ટના વિદાય સમારોપના શબ્દો હતા: “યાદ રાખજો, તમે ક્યાંય જઈ રહ્યા નથી. બધી વસ્તુઓ આગમન કરે છે અને વિદાય લે છે. પરંતુ તમે તે નથી જે બની રહ્યું છે. તમે તે નિરવ સત્ય અવકાશ છો જેમાં બધી ઘટનાઓ બને છે.” ‘ધ પાંવર આંફ નાઉંનો વિષય આ છે તે છે શબ્દાંકિત થયેલ સત્ય – છે તેવા જીવન વિશેનું સત્ય છે – તે વર્તમાનને પ્રગટ કરે છે. પુસ્તકથી વિશેષ છે. તે તમારો આયુષ્યભરનો જીવનસાથી છે.

સુખમાં અને શાંતિમાં,

ગૌતમ સચૈદેવ
મુંબઈ, ભારત.
નવેમ્બર ૨૦૦૪

લેખકની પ્રસ્તાવના॥

આ॥ પુસ્તક પ્રથમ પ્રકાશિત થયું તે બાદ છ વર્ષ વીતી ગયાં છે, છતાંય ‘ધ પોવર આંફ નાઉ’ (શક્તિમાન વર્તમાન) માનવ ચેતનાના પરિવર્તનના અત્યાવશ્યક કાર્યને અદા કરવામાં પોતાનો ફાળો આપવાનું ચાલુ રાખી રહેલ છે. જો કે તેના જન્મદાતા થવાનો વિશેષાવિકાર મને માત્ર થયો હતો, મને લાગે છે કે આ કૃતિએ સ્વયં પોતાનું અસ્તિત્વ અને પ્રવેશ ધારણા કર્યા છે. વિશ્વભરમાં અનેક લાખ વાચકોએ તેનો બોધ ગ્રહણ કર્યો છે, અનેકે આ કૃતિના તેમના પર થયેલ આયુ-પરિવર્તક પ્રભાવ વિશે મને લખી જણાવ્યું છે. મને મળતા પત્રોના અત્યાવિક પ્રમાણને કારણો, એ પત્રોને વ્યક્તિગત ઉત્તર હું પાઠવી શક્યો નથી. એ મારે સખેદ કબૂલ કરવું રહ્યું, છતાં જેમણો તેમના અનુભવોમાં સહભાગી કરવા મને પત્રો લખ્યા છે તે સર્વનો અંત: કરણપૂર્વક ઊડો આભાર વ્યક્ત કરવા હું ઈચ્છાં દ્યું. એમાં વર્ણન થયેલ અનેક અનુભવો મારે માટે દિલખ્યર્થી હતા અને એ વાંચી લાગણીવિભોર થયો દ્યું. તેમણે મારા મન પર નિઃશંકપણે પ્રભાવ પાડ્યો છે કે આપણા આ ગ્રહ પર ખરેખર માનવચેતનામાં અભૂતપૂર્વ પરિવર્તન થઈ રહ્યું છે.

૧૯૮૭માં વાનકુવર ખાતે ‘નમસ્તે પ્રકાશન ગૃહે’ ૩૦૦૦ પ્રતિની પ્રથમ આવૃત્તિ પ્રસિદ્ધ કરી ત્યારે કોઈ પણ આ પુસ્તકના ત્વરિત ફેલાવાની આગાહી કરી શક્યું ન હોત. એના પ્રથમ પ્રકાશનવર્ષ દરમિયાન માત્ર એક મુખેથી બીજાને, બીજાથી અન્ય

કોઈને, એમ આ કૃતિને વાચકો મળતા રહ્યા હતા. એ એવો સમય તો કે જ્યારે હું પોતે વાનહુવરમાં નાના નાના પુસ્તકવિકેતા ભંડારોને પ્રત્યક્ષ જઈ દર સપ્તાહે થોડી પ્રતો પછોંચાડતો હતો, એ કાર્ય મને અપાર સંતોષ આપતું હતું, કારણ હું જાડતો હતો કે એક એક પ્રત જે હું સુપ્રત કરતો હતો તે કોઈ વ્યક્તિના જીવનમાં પરિવર્તન લાવવાની શક્તિ ધરાવે છે. મિત્રો દૂરસુદૂર- કાળજી, સીટલ, ડેલિફોર્નિયા, લંડન વગેરે - સ્થળોમાં આધ્યાત્મિક ગ્રંથોનું વિતરણ કરતા પુસ્તકભંડારોમાં આ પુસ્તક રજૂ કરવાના કાર્યમાં મદદગાર થયા હતા. ઈંગ્લેઝમાં લંડન ખાતેના જગતના સૌથી જૂના આધ્યાત્મિક ગ્રંથોના વિકેતા વૉટકિન્સના વ્યવસ્થાપક “સ્ટેફેન ગોવટ્રી” એ એ સમયે લખી જણાવ્યું હતું, “આ પુસ્તકનું હું ઉજ્જવળ ભાવિ જોઉં છું.” તેમની આગાહી સાચી હતી: પ્રકાશનના બીજા વર્ષમાં તો ‘ધ પોવર ઓફ નાઉ’ એક આલોચકે બાદમાં વર્ણિતું હતું તેમ “ભૂભીત સૌથી વધુ વાચકો ધરાવતા” પુસ્તકનું સ્થાન પ્રાપ્ત કર્યું હતું. અનેક અખભારો અને સામયિકોમાં આ કૃતિને પ્રશંસાત્મક આલોચના પ્રાપ્ત થયા બાદ તેની વાચકસંખ્યા વધતી ગઈ અને સવિશેષરૂપે તેના ફેલાવામાં ત્યારે સ્ફોટક વૃદ્ધિ થઈ જ્યારે ઓપ્રાઇ વિન્ઝે આ પુસ્તકથી અંત:કરણપૂર્વક પ્રભાવિત થયા બાદ સમસ્ત વિશ્વને તે વિશે માહિતગાર કરવામાં પહેલ કરી. તેની પ્રથમ આવૃત્તિનાં પાંચ વર્ષ બાદ ન્યુયોર્ક ટાઈમ્સમાં સર્વશ્રેષ્ઠ વિક્ય ધરાવતા પુસ્તકોમાં તેણે પ્રથમ સ્થાન પ્રાપ્ત કર્યું, અને અત્યારે ત્રીસ ભાષાઓમાં તેની આવૃત્તિઓ ઉપલબ્ધ છે. આધ્યાત્મિક જ્ઞાન માટેની માનવજાતની ખોજના જન્મસ્થળ તરીકે અનેક જેને બિરદાવે છે તે દેશ ભારતમાં પણ આ કૃતિને મોટા પ્રમાણમાં સ્વીકૃતિ પ્રાપ્ત થઈ છે અને તેને સર્વશ્રેષ્ઠ વાચકસંખ્યા ધરાવતા પુસ્તકોમાં સ્થાન મળ્યું છે.

દુનિયાભરમાંથી મને જે અનેક હજાર પત્રો અને ઈ-મેઈલ પાઠવવામાં આવ્યા છે તે બહુસંખ્ય પ્રમાણમાં સામાન્ય સ્ત્રીપુરુષો તરફથી લખાયા છે, પરંતુ તેમાં બૌદ્ધધર્મની ભિક્ષુજનો અને પ્રિસ્તી સાધીઓના પત્રો પણ છે, કારાવાસોમાંના બંદીઓ તેમજ મૃત્યુના આરે પહોંચેલ કે જિંદગીને ખતરામાં મૂકતા દર્દાથી પીડાઈ રહેલ

વ્યક્તિઓ પણ છે. માનસિક રોગોના ઉપચાર કરી રહેલ તબીબોએ મને લખ્યું છે કે તેમણે તેમના દર્દીઓને આ પુસ્તકનું વાચન કરવાની સલાહ આપી છે તેમજ પોતાના ઉપચારકાર્યમાં તેઓ આ પુસ્તકના બોધજ્ઞાનનો ઉપયોગ કરી રહ્યા છે. ઘણા પત્રો અને ઈ-મેઇલ પત્રો અહેવાલ આપે છે કે ‘ધ પાંવર ઓફ નાઉ’ના વાચનના પરિણામે તથા રોજિંદા જીવનમાં તેના બોધવચનો પ્રત્યક્ષ વ્યવહારવર્તનમાં મૂકવાથી આ લોકોની જિંદગીમાં યાતના પૂર્ણપણે દૂર થઈ છે યા તો ઘટી છે અને ઊભી થતી સમયાઓ દૂર થઈ છે યા તો ઘટી છે. અંતરાત્માના અભિજ્ઞાનની આશ્ર્યકારક અને લાભપ્રદ અસરોનો, વ્યક્તિના અંગત ઈતિહાસ અને જીવન-પરિસ્થિતિ સાથેની સ્વ-પહેચાનના ત્યાગ દ્વારા માપા થતી મુક્તિ ભાવનાનો તેમજ વર્તમાન સમયની ‘તરણ’ પ્રતિના માનસિક / ભાવનાપ્રધાન પ્રતિકારને ત્યજવાનું જેમ વ્યક્તિ શીખે છે તેનાથી ઉદ્ભવતી નવપ્રાપ્ત આંતરિક શાંતિનો વાર્ણવાર ઉલ્લેખ થતો જોવા મળે છે. અસંખ્ય લોકોએ પુસ્તકનું એકથી વધુ વાર વાચન કર્યું છે અને તેઓ ટીપ કરે છે કે થતા પુનરાવર્તનથી ફૂતિના પાઠની તાજગી બિલ્કુલ ન્યૂન થતી નથી, હકીકતમાં ફૂતિની પરિવર્તનાત્મક શક્તિનો ડ્રાસ તલભર પણ થતો નથી, બલ્કે વાસ્તવમાં વધુ તે સધન બને છે.

જાગતિક તખ્તા પર માનવમનની વિકૃત કિયાઓ જેમ વધુ ને વધુ પ્રમાણમાં પોતાની ભૂમિકા ભજવતી જથ્ય છે, જે સહૃ કોઈ ટેલેવિજનના સમાચાર અહેવાલોમાં સ્પષ્ટપણે જોઈ શકે છે તેમ, અધિકતર જનસંખ્યા સમજ શકે છે કે માનવજીતને ખુદના તેમજ આ ગ્રહનો વિનાશ કરતાં અટકાવવી હોય તો માનવ સંચેતનામાં ધરમૂળ પરિવર્તન લાવવાની તાકાઈ અત્યાવશ્યકતા છે. આ આવશ્યકતા તેમજ નવીન સંચેતનાના ઉદ્ભવ માટેની લાખો લોકોની તત્પરતાના સંદર્ભ અંતર્ગત ‘ધ પાંવર ઓફ નાઉ’ની “સફળતા” નીરખવી જોઈએ અને સમજવી જોઈએ.

આનો અર્થ બેશક એવો થતો નથી કે સહૃ કોઈએ આ પુસ્તકને સાનુક્ષળ પ્રતિભાવ વ્યક્ત કર્યો છે. ઘણા લોકોમાં તેમજ મોટા ભાગના રાજદ્વારી તથા આર્થિક સંરચનાઓમાં અને અધિકતર પ્રમાણમાં જનમાધ્યમોમાં, જૂની ચેતના હજુય ઊડા

મૂળ ધરાવે છે. હર કોઈ જે તેમના મસ્તકમાંના અવાજ – ઈચ્છિત નહિ તેવા સતત ચાલતા વિચાર પ્રવાહ – સાથે પૂર્ણપણે એકરૂપ બનેલ છે તેઓ ‘ધ પાંવર આંફ નાઉ’ના વિષયવસ્તુને પારખવામાં અનિવાર્યપણે નિષ્ફળ જાય છે. કેટલાક ઉત્સાહી વાચકો, તેમના મિત્ર કે સ્નેહીજનને પુસ્તકની પ્રત આપતા ત્યારે તેમને આશ્ર્ય થતું અને તે નિરાશ પણ થતા કે પુસ્તકની પ્રત પામનારને પુસ્તક બિલકુલ અર્થહીન લાગતું હતું અને પ્રથમ થોડાક પાનાં વાંચ્યા બાદ તેમણે વાંચવાનું બંધ કર્યું હતું. જગભરમાં અગણિત લોકોને જે પુસ્તક જીવન-પરિવર્તક લાગ્યું હતું તે ટાઈમ સામયિકને “મમ્બો-જમ્બો” (અર્થહીન વાક્યાતુર્ય) જણાયું હતું. વધુમાં, કોઈ બોધજ્ઞાન જે અહંકારની કિયાઓ પર ધ્યાન કેન્દ્રિત કરે છે તે અહંકારી પ્રતિકિયા, પ્રતિકાર અને આકમણ ઉશ્કેરે છે.

આ છતાં અમુક પ્રમાણમાં ગેરસમજ અને ટીકાત્મક બિન્ન મતભેદ છતાં પુસ્તકને જગભરમાં પ્રચંડ રચનાત્મક આવકાર મળ્યો છે. મારી શ્રદ્ધા છે કે આગામી વર્ષોમાં વધુ લાખો લોકો આ પુસ્તક પ્રતિ આકર્ષણીશે તથા ‘ધ પાંવર આંફ નાઉ’ નૂતન ચેતનાના ઊગમમાં અને વધુ બોધજ્ઞાન પામેલ માનવજીતની ઉન્નતિ પ્રતિ પ્રાણસમ પ્રદાન કરવાનું કાર્ય ચાલુ રાખશે.

એકલાઈટ ટોલ્લ
વાનકુંવર, બી.સી.
એપ્રિલ ૧૬, ૨૦૦૪

અણા સ્વીકાર

કોની કેલોઘનો મારી હસ્તપતોને આ પુસ્તકમાં રૂપાકાર આપવામાં અને બાબ્ય જગતમાં તેને પ્રકટ કરવામાં તોણો જે પ્રેમાળ સાથ આયો છે, જે મહત્વનું કાર્ય કર્યું છે તે બદલ હું અત્યંત ઋષિ છું.

કોરીઆ લાદનેર અને અન્ય સેવાભાવીજનો જેમણો આ પુસ્તક માટે – એના લેખન માટે મને સૌથી અમૂલ્ય એવો અવકાશ પૂરો પાડી – લેખન માટે અવકાશ અને ઉપસ્થિત રહેવા માટે અવકાશ આપી – ફાળો આયો છે તેમનો હું આભાર વ્યક્ત કરવા ઈચ્છું છું. વાનહુંવરમાં એડ્રીએન બ્રેડલી, ઇંગ્લેન્ડમાં લંડનના માર્ગરીટ મિલર અને જ્વાસ્ટનંબરીના એન્જી ફાન્સેસ્કો, કેલિફોર્નિયામાં મેન્લો પાર્કના રીચાર્ડ અને સૌસાલિટોના રેની ફુમક્રિન – તમ સર્વનો હું કૃતજ્ઞ છું.

શર્લી સ્પાસમાન અને હોવર્ડ કેલોઘે હસ્તપતોના પૂર્વ અવલોકન દ્વારા અને સહાયરૂપ પ્રતિક્રિયાઓ દ્વારા જે જહેમત ઉઠાવી તે બદલ તેમનો તેમજ જે વ્યક્તિઓ એ પશ્ચાદ તબક્કે લેખનની આલોચના કરવાની અને વધુ પૂર્તિ કરવાની કૃપા દર્શાવી તેમનો પણ હું આભારી છું. હસ્તપતોને પોતાના અનોખા આનંદી સ્વભાવ અને વ્યવસાયિક છટાથી બારીક ધ્યાન સાથે વર્ડ-પ્રોસેસ કરનાર રોજ હેન્રેવિચનો પણ મારે આભાર માનવો જ રહ્યો.

અંતમાં, જેમના વિના આ પુસ્તક એની હસ્તી મેળવી ન હોત તે મારા માતાપિતા પ્રતિ, મારા આધ્યાત્મિક ગુરુઓ પ્રતિ અને સર્વથી મહાનતમ ગુરુ એટલે કે જીવન પ્રતિ મારી ચાહના અને કૃતજ્ઞતા હું વ્યક્ત કરવા ઈચ્છું છું.

શક્તિ
વર્તમાનની

વિષય – પરિચય

પુસ્તકની ઉત્પત્તિ

મારે માટે અતિતનું મહત્ત્વ લગભગ નગણ્ય છે અને હું ભાગ્યે જ એના વિષે વિચાર કરું છું; આમ છતાં હું કેવી રીતે આધ્યાત્મિક ગુરુ બન્યો અને કેમ આ પુસ્તકનો ઉદ્ભવ થયો એ હું આપ સહને સંક્ષિપ્તમાં જણાવવા ઈચ્છા છું.

આયુષ્ણનાં ગીસમા વર્ષ સુધી, હું સતત ચિંતાગ્રસ્ત જીવન ગાળી રહ્યો હતો જેમાં આત્મહત્યાના વિષાદમય વિચારોના કાળખંડોમાં હું ઘેરાતો રહ્યો. આજે મને એમ લાગે છે કે જાણો કે હું કોઈ અન્ય પૂર્વજીન્મની કે અન્ય કોઈના જીવન વિષે વાત કરી રહ્યો છું.

મારા ઓગણત્રીસમા જન્માદિન બાદ થોડાક દિવસ વીત્યા હશે ત્યાં તો એક રાત્રિ એવી આવી કે મધરાત વીત્યે હું નિર્દેશ બય અને ચિંતાગ્રસ્ત લાગણીઓથી ઘેરાઈ જાગી ગયો. આ પૂર્વ પણ આ પ્રકારના ભાવાવેશથી હું ઘણીવાર જાગી જતો હતો, પણ આ પ્રસંગે સ્થિતિ ગત અનુભવોથી અતિશય ઉગ્ર અને અસંબંધ હતી. અને મને રાત્રિસમયની સન્નાટાભરી નીરવતા, અંધારથે શયનખંડના રાચરથીલાની અસ્પષ્ટ આકૃતિઓ, પસાર થતી ટ્રેનનો દૂરથી આવતો અવાજ – સર્વ કાંઈ અતિ અમાનવીય, અતિ આકફક અને અતિશય અર્થધીન લાગ્યું કે મારામાં સંસાર પ્રત્યે ઊરી ઘૃણા ઉત્પત્ત થઈ. મને મારું ખુદનું અસિતત્વ સર્વાવિકપણે ઘૃણાસ્પદ લાગ્યું. યાતનાના આ ભારે બોજ સાથે જીવતા રહેવાનો શું અર્થ હતો? આ સતત સંધર્ષ સાથે ખેંચાતા રહેવાનું શા માટે? હું અનુભવી રહ્યો હતો કે મારામાં જીવન જીવવાની સ્વાભાવિક ઈચ્છાથીય વધુ પ્રબળ બની રહી હતી. આત્મવિનાશની ઘેરી ઝંખના, અસિતત્વ મિટાવી દેવાની પ્રબળ ઈચ્છા.

“હું હવે અધિક કાળ સ્વયં માટે જીવી શકું એમ નથી,” આ વિચાર પુનઃ પુનઃ મારા મનમાં ઘોળાતો રહ્યો. ત્યાં તો અચાનક હું એ વિશે સજાગ બન્યો કે આ વિચાર કેટલો વિચિત્ર હતો. “હું એક હું કે દ્વિઅંગી? હું મારી પોતાની સાથે જો જીવી ન શકતો હોઉં તો, હું એક નહીં પણ દ્વિ હોવાનો: ‘હું’ અને ‘મારું અસિતત્વ’. ‘મારું અસિતત્વ’ કે જેની સાથે હું જીવી શકતો નથી. મેં વિચાર્યુ, ‘હોઈ શકે કે અમાનું એક જ સાચું છે.’”

આ અપરિચિત અભિજ્ઞાનથી હું એટલો દિંમૂઢ થઈ ગયો કે મારું મન થંભી

ગયું. હું પૂર્ણપણે સભાન હતો, પરંતુ મન વિચારરહિત બન્યું હતું. ત્યાં તો મને લાગ્યું કે હું શક્તિના ચકાકારી વમળમાં ખેંચાઈ રહ્યો છું. આરંભમાં એની ગતિ ધીમી હતી પણ પછી એણે જોરદાર ગતિ પકડી હતી. તીવ્ર ભય મને જકડતો ગયો અને માટું સમસ્ત અંગ પ્રૂજવા લાગ્યું. જાણો કે મારા હૃદયમાં ગૂજુ રહ્યા હોય તેમ મેં શબ્દ સાંભળ્યા, “કશાનોય વિરોધ ન કર.” મને લાગ્યું કે હું કોઈ શૂન્યમાં ખેંચાઈ રહ્યો છું, હું અનુભવી રહ્યો હતો કે એ શૂન્ય બહાર નહીં પડા મારા અંતરમાં છે. અચાનક મારામાંનો ભય વિલીન થઈ ગયો અને હું એ શૂન્યમાં રૂબતો ગયો. એ બાદ શું બન્યું એની મને કોઈ યાદ નથી.

બારી બહાર કોઈ પક્ષીના કલરવથી હું જાગી ઉઠ્યો. આ પૂર્વે મેં કદિય આવું મધુર ગુંજન સાંભળ્યું ન હતું. મારાં નેત્ર હજુ બીડાયેલાં જ હતાં, અને મેં એક અમૂલ્ય હીરાની આકૃતિ નિહાળી. હા, જો એક હીરો કોઈ ધૂન છેડે તો એ આ પ્રકારનો મધુર ધનિ બહેલાવે. મેં મારાં નેત્ર ખોલ્યાં. પરદાઓને વીંધી ઉખાકાળના પહેલાં પ્રકાશકિરણો બંડને અજવાળી રહ્યાં હતાં. મનમાં કોઈ વિચાર વિના મને અનુભૂતિ થઈ કે આપણો જાણીએ છીએ તેથી અપાર એવું કંઈક આ પ્રકાશમાં સમાયેલું છે. પરદાઓને વીંધી આરપાર ફેલાતા હળવા રશ્મિપુંજ પ્રેમને મૂર્તિમંત કરતાં હતાં, મારી આંખો અશ્રુથી છલકાઈ ગઈ. હું ઉઠ્યો અને બંડમાં ફરતો રહ્યો. હું મારા શયનખંડને જાણતો હતો, અને છતાં હું અનુભવી રહ્યો કે આ પૂર્વે મને કદિ એની સાચી ઓળખ ન હતી. એમાંની હર વસ્તુ તાજગીભરી અને શુદ્ધ જણાતી હતી, જાણો કે તે હમણાં જ અસ્તિત્વમાં આવી હતી. મેં ભિન્ન ભિન્ન વસ્તુઓ, પેન્સિલ, ખાલી શીશી, ઉપાડી અને એ સર્વના સૌંદર્ય અને સજીવતાને નિહાળી મંત્રમુંઘ થઈ ગયો.

તે દિવસે હું મારા મહાનગરમાં પૃથ્વી પર જીવનના ચમત્કારથી પરમ વિસ્મય અનુભવતો ફરતો રહ્યો, જાણો કે આ પૃથ્વી પર મારો જન્મ હમણાં જ થયો હોય.

એ પછીના પાંચ મહિના દરમિયાન હું અભાવિત ને અખંડ શાંતિ તેમજ સુખાનંદની સ્થિતિમાં રહ્યો. ત્યાર બાદ, એ સ્થિતિની તીવ્રતા કંઈક અંશે ઘટી, કે પછી કદાચ એવું મને લાગ્યું હોય કેમ કે એ હવે મારી નૈસર્જિક સ્થિતિ બની હતી. હું સંસારનાં સર્વ કિયાર્કમ હજુય કરતો હતો. જોકે મને સમજાયું હતું કે મારી પાસે પહેલેથી જે કંઈ હતું તેમાં હું જે કંઈ કરીશ તેનાથી સંભવત: કશો ઉમેરો થવાનો નથી.

અલબત્તા, મેં જાણ્યું કે મારામાં કશુંક ગાહન મહત્વપૂર્ણ એવું ઘડાયું હતું, ૫૭

હું એને બિલકુલ સમજ શક્યો ન હતો. કેટલાક વર્ષો બાદ, આધ્યાત્મિક ગંથોનું મેં વાચન કર્યું અને આધ્યાત્મિક ગુરુઓ સાથેના સમાગમકાળ બાદ, મને એ સમજાયું કે જેની શોધમાં સહૃ કોઈ ભટકી રહ્યા છે તે તો મને પ્રાપ્ત થઈ ચૂક્યું હતું. હું સમજ ગયો કે એ રાતિની યાતનાના ઉગ્ર દબાણો મારી ચેતનાને અપ્રસર તેમજ ગહન ચિંતાગ્રસ્ત જીવાત્માની સાથેની એકરૂપતા કે અંતમાં, મન દ્વારા થતો કલ્યાનવિહાર છે તેની સાથેનો નાતો તોડવા પ્રેરી હતી. આ વિભક્તતા એટલી પરિપૂર્ણ હશે કે આ અસત્ત પીડિત જીવાત્માનું તુર્ત જ પતન થયું. જેમ કે કોઈ કુગાવેલ રમકડાંનું બટન ખોલી નાખી હવા કાઢી નાખવામાં આવી હોય. જે શેષ રહ્યું તે હતી મારી સાચી પ્રકૃતિ - સદા વિદ્યમાન ‘હું છું’ના રૂપે પ્રકટ: ચેતના એની વિશુદ્ધ સ્થિતિમાં, જે રૂપાકારમાં ઓળખ પામવા પૂર્વ હતી. એ બાદ જેને મેં મૂળમાં શૂન્યાવસ્થા તરીકે ઓળખેલ તે અંતરમાંના સમયાતીત અને મૃત્યુથી પર એવા સામાજ્યમાં પ્રવેશવાનું શીખી લીધું અને પૂર્ણત: સભાનતા જાળવી હતી. હું એવી અવર્જનીય સુખાનંદ અને પાવનતાની સ્થિતિમાં સ્થાયી થયો કે જેની તુલનામાં હું વર્ણવી ચૂક્યો છું તે મૂળ અનુભવ ફિક્કો પડે છે. એવો સમય પછી આવ્યો કે કંઈક સમય દરમિયાન, ભૌતિક રૂપમાં મારી પાસે કશું જ રહ્યું ન હતું. હું કોઈ જ પ્રકારના સંબંધોથી વંચિત બન્યો હતો, ન નોકરી, ન ઘરબાર, ન કોઈ સામાજિક રીતે વાખ્યાબદ્ધ ઓળખ. હું લગભગ બે વર્ષ સુધી પરમ ઉલ્લાસની સ્થિતિમાં બાગબળીયાઓના બાંકડાઓ પર આસન જમાવી પડ્યો રહ્યો હતો.

પરંતુ પરમ આલહાદક અનુભવો પણ આવે છે અને જાય છે. કોઈ પણ અનુભવથી કદાચ અધિક મૂળભૂત છે પ્રશાન્તિની આંતરિક ધારા જે ત્યાર પછી કદિય મને છોડી ગઈ નથી. ક્યારેક તે અત્યંત પ્રબળ, લગભગ સધન હોય છે, અને અન્ય લોકો પણ એનો અનુભવ કરી શકે છે. ક્યારેક સમયોમાં, તે પાર્શ્વભૂતાં, દૂરથી સંભળાતી ધૂન જેવી, અન્યત્ર હોય છે.

બાદમાં, લોકો પ્રસંગત: મારી પાસે આવતા અને કહેતા: “આપની પાસે છે તે મારે જોઈએ છે. હું આપ તે મને આપી શકશો કે તે મેળવવાનો માર્ગ બતાવશો ?” અને હું ઉત્તર આપતો, “તમારી પાસે જ એ છે. તમારું મન અતિશય ધોંઘાટ કરી રહેલ છે તેથી તમે એ પામી શકતા નથી.” એ ઉત્તર એ બાદ આ પુસ્તક રૂપે વિકસિત થયો કે જે પુસ્તક આજે તમે હાથમાં લઈ વાંચી રહ્યા છો.

હું એથી જ્ઞાત થયો તે અગાઉ, મેં પુનઃ એક ભૌતિક ઓળખ પ્રાપ્ત થઈ હતી. હું આધ્યાત્મિક શિક્ષક, ગુરુ બન્યો હતો.

અંતરમાં સ્પંદિત સત્ય

આ પુસ્તક ગત દશ વર્ષમાં યુરોપ અને ઉત્તર અમેરિકામાં વક્તિઓ તેમજ નાના સમૂહો તરીકે આવેલ આધ્યાત્મિક જિજ્ઞાસુઓની સાથે મારા કાર્યના હાઈને, શબ્દોમાં વક્ત થઈ શકેલ તે રીતે, રજૂ કરે છે. આંતરિક પરિવર્તનને સ્વીકારવાની તેમની દૃઢેચ્છા, તેમની છિભ્મત માટે, તેમના પડકારરૂપ પ્રશ્નો અને સાંભળવાની તેમની તત્પરતા માટે એ અપવાદરૂપ જનોનો હું આભારી છું. એમના વિના આ પુસ્તક પ્રકાશિત થઈ શક્યું ન હોત. તેઓ અલ્યુસંખ્યક છતાં સદ્ગ્ભાગ્ય વૃદ્ધિગત આધ્યાત્મિક અગ્રેસરોમાં સમાયેલ છે, એવા જનો કે જેઓ એક એવા કેન્દ્ર પર પહોંચી રહ્યા છે કે જ્યાં યુગોથી મનુષ્યોની પીડાનાં બંધનોમાં જકડી રાખનાર, પેઢીઓથી વારસામાં ઊતરી આવેલ સામૂહિક માનસિક સંસ્કારો તેમજ મનોવૃત્તિઓને તોડવા સક્ષમ બની રહેલ છે.

મને વિશ્વાસ છે કે જેઓ આ મૂળભૂત અંતઃકરણ-પરિવર્તન માટે તૈયાર છે તેમના સુધી આ પુસ્તક અવશ્ય પહોંચી જો અને તેમના માટે તે ઉત્તેરકનું કાર્ય કરશે. હું એ પણ આશા રાખ્યું છું કે અચ અનેક જેઓ આ પુસ્તકના વિષય-વસ્તુને વિચારણા માટે યોગ્ય મૂલ્યયુક્ત ગણશે તેમની પણ પણ પહોંચશે, જોકે તેઓ તેને પૂર્ણપણે જીવનમાં આત્મસાત્ત કરવા કે જીવનમાં એનું પાલન કરવા તૈયાર નહિ હોય. એ શક્ય છે કે કંઈક સમય બાદ, આ પુસ્તકના વાચન દરમિયાન જે બીજ વવાયું હશે તે હર કોઈ મનુષ્ય પોતાની અંદર ધરાવે છે તે વિદ્યમાન પરમ જ્ઞાન-પ્રાપ્તિના બીજ સાથે એકાકાર થઈ જશે, અને અચાનક તે બીજ અંકુરિત થશે અને તેમના અંતરમાં ચેતનમય થશે.

પરિસંવાદો, ધ્યાન વર્ગો તેમજ વક્તિગત પરામર્શ સત્ત્રોમાં વક્તિઓ દ્વારા પૂછાયેલ પ્રશ્નો અને તેમને અપાયેલ ઉત્તરોના રૂપમાં સહજ ઝુરિત રીતે આ પુસ્તકનો એના વર્તમાન સ્વરૂપમાં ઉદ્ભબ થયો છે, અને તેથી મેં પ્રશ્ન-ઉત્તરના રૂપમાં તેને ઘડયું છે. આ વર્ગો અને સત્ત્રોમાં જેટલું પ્રશ્ન કરનારાઓ શીખ્યા તેટલું હું પણ શીખ્યો છું અને પ્રાપ્ત કર્યું છે. કેટલાક પ્રશ્નો મેં શબ્દશા: અહીં લખ્યા છે. અને કેટલાક પ્રશ્નો સર્વસામાન્ય પ્રકારના હોવાથી, મેં વારંવાર પૂછાતા અમુક પ્રકારનાં પ્રશ્નોને એક જ પ્રશ્ન તરીકે જોડી લીધેલ છે, તથા વિભિન્ન ઉત્તરોનો મર્મ તારવી એક સર્વસામાન્ય ઉત્તર આપ્યો છે. ક્યારેક લેખન દરમિયાન કોઈ બિલકુલ નવો ઉત્તર

સ્કૂલ્યો હોય કે જે મેં કદિય અગાઉ આપ્યો હોય તેવા ઉત્તર કરતાં વધુ ગહનગામી કે વધુ અંતર-દાખિયૂર્ણ હોય તો તેનો મેં સમાવેશ કર્યો છે. સંપાદકે ચોક્કસ મુદ્રાઓના અર્થ વધુ સ્પષ્ટ કરવાની દાખિયે પૂછેલ કેટલાક વધુ પ્રશ્નોને ધ્યાનમાં રાખી ઉત્તર અપાયો છે.

પ્રથમ પાનથી અંતિમ પાન તમને જણાશે કે સંવાદો સતત બે વિભિન્ન સત્તરો પર સ્થાન પામ્યા છે.

એક સત્તર પર, હું તમારામાં જે અસત્ત કે બ્રમ છે તેના તરફ તમારું ધ્યાન ખેંચું છું. મેં માનવીય અચેતનાની પ્રકૃતિ વિશે અને તેના અસ્વભાવિક કાર્ય વિશે તેમજ માનવીય અચેતનાની સૌથી વધુ સામાન્ય અભિવ્યક્તિઓ- જનસંબંધોમાં થતા ઘર્ષણોથી લઈ આદિવાસીઓ કે રાખ્યો વચ્ચેના યુદ્ધો - વિશે ચર્ચા કરી છે. આ પ્રકારનું જ્ઞાન પ્રાણસમ મહત્ત્વ ધરાવે છે, કારણ કે જો તમે અસત્યને અસત્ય તરીકે જાણી લેતા નથી - તમારા ખુદના અસ્તિત્વના રૂપમાં નહિ- ત્યાં સુધી સ્થાયી પરિવર્તન ન હોઈ શકે, અને તમે પણ સદા માયાના અને દુઃખ યા યાતનાની આ કે તે ગર્તામાં ખેંચાતા રહેશો. આ સત્તરે, હું તમને એ પણ બતાવું છું કે જે અસત્ય છે તેને ખુદનું અસ્તિત્વ તેમજ અંગત સમસ્યા ન બનાવો, કારણ તે રીતે અસત્ય અસત્ય પોતાને સ્થાયી બનાવે છે.

બીજા સત્તર પર હું માનવીય ચેતનાના ગહન પરિવર્તન વિશે કહી રહ્યો છું, તમે જો કોઈ હો અને જ્યાં કોઈ સ્થળે હો, - પરિવર્તન વર્તમાન સમયે જ, આ ક્ષણે જ તમને ઉપલબ્ધ છે - કોઈ દૂરના ભવિષ્યમાં સંભાવિત સમયે નહીં. તમને મનની ચુલામાંથી પોતાની જાતને કર્યી રીતે મુક્ત કરવી તે, ચેતનાની જ્ઞાન પ્રાપ્ત સ્થિતિમાં કેવી રીતે પ્રવેશ મેળવવો તથા રોજિંદા જીવનમાં તેને કર્યી રીતે જાળવી રાખવી તે દર્શાવવામાં આવે છે.

પુસ્તકના આ સત્તર પર, શબ્દોનો હમેશા ઉદેશ માહિતી આપવાનો નથી, પરંતુ તમે વાચન કરતા જાઓ તેમ આ નવી ચેતનામાં તમને ખેંચી જવાના ઉદેશથી ઘડાયા છે. વારંવાર, હું તમને વર્તમાનમાં તીવ્ર ચેતનામય ઉપસ્થિતિની સમયાતીત સ્થિતિમાં મારી સાથે લઈ જવા પ્રયાસ કરું છું, જેથી તમને આત્મજ્ઞાનનો આસ્વાદ કરાવી શકાય. હું જેના વિશે કહી રહ્યો છું તે તમે જ્યાં સુધી અનુભવી નહિ શકો ત્યાં સુધી તમને એમ લાગશે કે હું એ વાક્યોનો પુનઃ પુનઃ ઉચ્ચાર કરી રહ્યો છું. પરંતુ તમે જ્યારે એનો અભ્યાસ કરવા લાગશો ત્યારે, મને વિશ્વાસ છે કે તમને આ વાક્યોમાં સંશોધિત આધ્યાત્મિક શક્તિની પ્રતીતિ થશે અને તમારે માટે તે

પુસ્તકનો અત્યવિક કલ્યાણકારી ભાગ બની જશે. તદ્વપરાંત, હર વ્યક્તિ પોતાની અંદર આત્મજ્ઞાનના બીજનું વહન કરે છે તેથી હું તમારા અંતરમાં વસતા જ્ઞાતા સાથે, ઊડે વસતા આત્મા સાથે વાર્તાલાપ કરું છું, જે તુર્ત જ આધ્યાત્મિક સત્યને પારખી લે છે તેને પ્રતિધ્વનિ આપે છે, તથા દફ્તા ને સામર્થ્ય મેળવે છે.

કેટલાક વિશિષ્ટ ઉદ્ઘરણો પછી આપેલ વિરામચિન્દન (~) એ સૂચના આપે છે કે કદાચ તમે ક્ષણ માટે વાચન કરતાં અટકી જવા ઈચ્છો, શાંત બનો, તેમજ હમજાં જ જે કહેવામાં આવ્યું છે તે સત્યને સ્પર્શાં અને તેનો અનુભવ કરો. પુસ્તકમાં અન્યત્ર પડા એવા ભાગ આવશે કે જ્યાં તમે આમ સ્વાભાવિક અને સ્વયંસ્કૃત રીતે કરવા ચાહશો, જેથી વંચાયેલ વિચાર શાંતિપૂર્વક તમે આત્મસાત્ર કરી શકો.

તમે પુસ્તકના વાચનનો આરંભ કરશો ત્યારે શરૂ શરૂમાં ‘જ્ઞાત્મા’ કે ‘ઉપસ્થિતિ’ જેવા કેટલાક શબ્દોના અર્થ તમને પૂર્ણપણો સ્પર્શ ન થાય. પરંતુ વાચન ચાલુ રાખો. વાંચતા વાંચતા તમારા મનમાં ક્યારેક કોઈ પ્રશ્નો કે વાંધા ઉદ્ભબવે એવું બને. પુસ્તકમાં આગળ ઉપર કદાચ તેમના ઉત્તર અપાય યા તો તમે જેમ આ શિક્ષણમાં તેમજ પુસ્તકમાં આ શિક્ષણમાં તેમજ સ્વયંમાં વધુ ઊંડા ઊત્તરશો તેમ તે પ્રશ્નો કે વાંધા તમને અસંગત જણાશો.

આ પુસ્તકને માત્ર મનથી વાંચતા નહિ. વાચન કરતા જાઓ તેમ અંતરના ઊંડાણમાં ઊભરાતી કોઈ “અનુભવાતી પ્રતિક્રિયા” તેમજ ઓળખની પ્રતીતિ વિશે સચેત રહો. હું તમને એવું કોઈ આધ્યાત્મિક સત્ય કહી શકું એમ નથી જેના વિશે તમે જ્ઞાત્મા ન હો કે તે પહેલેથી જ તમારા અંતરમાં ઊડે રહેલું છે. તમે જેને ભૂલી ગયા છો તેનું જ હું તમને સ્મરણ કરાવી શકું છું. તમારા શરીરના રોમે રોમમાં અંદર શરીરના પ્રત્યેક કોશની અંદર તે જીવંત જ્ઞાન સક્રિય બની વહેશે કે જે આદિ છે અને છતાં નિત-નવીન છે.

મન હંમેશા શ્રેષ્ઠીઓ રચવા તેમજ તુલના કરવામાં વ્યસ્ત રહે છે, પરંતુ તમે આ કૃતિની પરિભાષાની તુલના અન્ય બોધગ્રંથોની પરિભાષા સાથે કરવાના પ્રયાસ નહિ કરો તો આ કૃતિ તમારા માટે વધુ અસરકારક બની રહેશે. અન્યથા, કદાચ તમે ગૂંઘવાશો. હું “મન”, “સુખ”, તેમજ “ચેતના” જેવા શબ્દોનો જે રીતે ઉપયોગ કરું છું તે અન્ય ઉપદેશો સાથે સુસંગત હોય એવું બિલકુલ નથી. કોઈ શબ્દો સાથે આસક્ત ન બનો. શબ્દો તો મારે ઉપર ચઢવા માટેના પગથિયાંના પત્થર છે, શક્ય તેટલી ત્વરાથી તેમને પાછળ છોડી દેવાનાં છે.

‘એ કોર્સ ઈન મિડેકલ્સ’ કે ઈતર ઉપદેશોમાંથી હું જિસસ કે બુદ્ધનાં વચનોને પ્રસંગતઃ ટાંકું છું, ત્યારે મારો ઉદેશ તેમની તુલના કરવાનો નથી, બલ્કે હું એ હકીકત પ્રતિ તમાંનું ધ્યાન ખેચવા ઈચ્છતો હોઉં છું કે સદા મૂલતઃ એક જ આધ્યાત્મિક સત્ય છે અને રહેશે, જેને અનેક રૂપોમાં પ્રતિપાદિત કરવામાં આવે છે. આ રૂપોમાંના કેટલાંક, જેમ કે પ્રાચીન ધર્મસંપ્રદાયો પર એટલા પ્રમાણમાં બાધાંબરોના થર લાગી ગયા છે કે તેમનું આધ્યાત્મિક હાઈ સંદર્ભ ધૂંધળું અને અસ્પષ્ટ બન્યું છે. તેથી મહાદ્વારાના તેમના ગણન ભાવાર્થને પારખી શકાતો નથી તેમજ તેમની પરિવર્તનકારી શક્તિ લગભગ નાચ થઈ ગઈ છે. હું પ્રાચીન ધર્મો કે અચ્યુત ઉપદેશોને ટાંકતો હોઉં છું ત્યારે મારો ઉદેશ તેમના ગણનતર અર્થને પ્રકટ કરવાનો રહે છે – વિશેષ રૂપે આ ધર્મો કે ઉપદેશોના અનુયાયીઓ હોય એવા વાચકો માટે હું આ કરી રહ્યો છું. હું તેમને કહેવા ઈચ્છાં છું; સત્યને પારખવા અન્યત્ર જવાની કશી જરૂરત નથી. હું તેમને એ બતાવવા ઈચ્છાં છું કે જે પહેલેથી જ તમારી પાસે છે તેમાં કહી રીતે વધુ ઊડા જઈ શકો છો.

બહોળા જનસમુદ્દાયોને પહોંચવાની દાખિથી દોરાઈ મેં મોટા ભાગે સહજ અને સ્વાભાવિક પરિભાષા અને શૈલીનો ઉપયોગ કરવાની કોશિશ કરી છે. આ પુસ્તકને આપણા આ યુગ માટે એકમેવ સમયાતીત બોધના, તમામ ધર્મના હાઈના પુનઃ પ્રતિપાદન કરતી કૃતિ તરીકે ઓળખી શકાય. તેનું ઉદ્ભવસ્થાન બાબત સોતો નથી, બલ્કે અંતરમાં રહેલ સાચો સોત છે, જેથી તેમાં કોઈ સિદ્ધાંતો યાતો અનુમાનોના સમાવેશ કરવામાં આવ્યો નથી. હું અંતરના અનુભવથી પ્રેરાઈ બોલી રહ્યો છું, અને કયારેક હું જોરદાર શબ્દોમાં બોલું છું તો તે તમારા માનસિક પત્રિરોધના સ્થૂલ સ્તરોને ભેદવાના ઉદેશથી કે જેથી હું તમારી અંદરના બે ભર્મસ્થાને પહોંચી શકું છું કે જ્યાં તેમને પહેલેથી જ જ્ઞાન છે, જેમ મને જ્ઞાન છે તેમ, અને જ્યાં શ્રવણાથી સત્યની પરખ થઈ જાય છે અને ત્યારે હર્ષ, ઉલ્લાસ અને અંતર્ભૂત સળ્ખવતાની લાગણી સ્ફૂરે છે, જ્યારે તમારા અંતરમાં કશુંક કહી રહ્યું છે: “હા, હું જાણું છું કે આ સત્ય છે.”